

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	סב.
השוכר את הפועל לעשות עמו בין נסך - שכרו אסור.													■	סב.
שכרו לעשות עמו מלאכה אחרת, אע"פ שאמר לו העבר לי חבית של יין נסך ממקום למקום - שכרו מותר.													■	סב.
השוכר את החמור להביא עליה יין נסך - שכרה אסור.													■	סב.
שכרה לישב עליה, אע"פ שהניח עובד כוכבים לגינו עליה - שכרה מותר.													■	סב.
מ"ט שכרו אסור?													^	סב.
אילימא הואיל ויין נסך אסור בהנאה, שכרו נמי אסור													!	סב.
הרי ערלה וכלאי הכרם דאסורין בהנאה													ז	סב.
מכרן וקידש בדמיהן - מקודשת	ותנן:												ז	סב.
אלא, הואיל ותופס את דמיו כעבודת כוכבים.													!	סב.
והרי שביעית דתופס' את דמיה													ז	סב.
האומר לפועל הילך דינר זה, לקוט לי בו ירק היום - שכרו אסור, לקוט לי ירק היום - שכרו מותר	ותנן:												ז	סב.
קנס הוא שקנסו חכמים בחמרין וביין נסך.	רבי אבהו א"ר יוחנן:												!	סב.
יין נסך													■	סב.
הא דאמרן.													■	סב.
חמרין מאי היא?													^	סב.
החמרין שהיו עושין מלאכה בפירות שביעית - שכן שביעית	דתניא:												!	סב.
מאי שכן שביעית?													^	סב.
אילימא דיהבינן להו שכר מפירות שביעית													!	סב.
נמצא זה פורע חובו מפירות שביעית, והתורה אמרה: (ויקרא כה) לאכלה - ולא לסחורה													ז	סב.
ואלא דקדוש שכן בקדושת שביעית													!	סב.
ומי קדוש?													ז	סב.
האומר לפועל הילך דינר זה ולקוט לי ירק היום - שכרו מותר, לקוט לי ירק בו היום - שכרו אסור	והתניא:												ז	סב.
לעולם יהבינן ליה שכר מפירות שביעית, ודקא קשיא לך לאכלה - ולא לסחורה דיהביה ניהליה בצד היתר	אביי:												!	סב.
לא יאמר אדם לחבירו העלה לי פירות הללו לירושלים לחלק, אבל אומר לו העלם לאוכלם ולשתותם בירושלים, ונותנין זה לזה מתנה של חנם.	כדתנן:												!	סב.
לעולם דקדוש בקדושת שביעית, ודקא קשיא לך פועל פועל דלא נפיש אגריה - לא קנסוהו רבנן, חמרין דנפיש אגרייהו - קנסו רבנן בהו.	רבא:												!	סב.
ומתני?													ז	סב.
חומרא דיין נסך שאני.													!	סב.
שכרו לסתם יינן, מהו? מי אמר: כיון דאיסורא חמור כדיון נסך, שכרו נמי אסור, או דלמא הואיל וטומאתו קיל, אף שכרו נמי קיל?	איבעיא להו:												^	סב.
דההוא גברא דאגר ארביה לסתם יינן, יהבו ליה חיטי באגרא, אתא לקמיה דרב חסדא	תא שמע:												!	סב.
זיל קלינהו וקברינהו בי קברי	א"ל: [רב חסדא]												!	סב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולימא ליה: בדרינהן				ז							סב:
אתו בהו לידי תקלה.			!								סב:
וליקלינהו וליבדרינהן			ז							◇	סב:
דלמא מזבלי בהו.			!							◇	סב:
ולקברינהו בעיניהן				ז						◇	סב:
אחד אבן שנסקל בה, ואחד עץ שנתלה עליו, ואחד סייף שנהרג בו, ואחד סודר שנחנק בו - כולם נקברים עמן	מי לא תנן:			ז	■					◇	סב:
התם דקא קברי בבי דינא, מוכחא מילתא דהרוגי בית דין ניהו, הכא לא מוכחא מילתא, אימר אינש גנב ואייתי קברא הכא.				!						◇	סב:
דבי רבי ינאי יזפי פירי שביעית מעניים ופרעו להו בשמינית, אתו אמרו ליה לרבי יוחנן	[דבי רבי ינאי]									○ ◇	סב:
יאות הן עבדין וכנגדן באתנן - מותר	אמר להו: [רבי יוחנן]									■ ◇	סב:
נתן לה ולא בא עליה, בא עליה ולא נתן לה - אתננה מותר	דתניא:								■ ■	◇	סב:
נתן לה ולא בא עליה, פשיטא, כיון דלא בא עליה, מתנה בעלמא הוא דיהיב לה					ז						סב:
ותו, בא עליה ולא נתן לה, הא לא יהיב לה ולא מידי, וכיון דלא נתן לה מאי אתננה מותר?					ז						סב:
אלא הכי קאמר: נתן לה ואחר כך בא עליה, או בא - עליה ואחר כך נתן לה - אתננה מותר.									■	◇	סב:
נתן לה ואחר כך בא עליה, לכי בא עליה ליחול עלה איסור אתנן למפרע					ז					◇	סב: